

واز له پرسپارکردن بهینن سهبارت به ئه و شتانهی که فرمانم پینهکردوون یان نههیم لی نهکردوون، ئهوهی بووه هوی تیاچوونی خه لکانی پیش ئیوه ؛ زور پرسپار کردن وناکوکیان بوو بهرامبهر پیغمبرانیان

له ئه بی هوره پیره وه -رهزای خوی لیتت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فرموت: «واز له پرسپارکردن بهینن سهبارت به ئه و شتانهی که فرمانم پینهکردوون یان نههیم لی نهکردوون، ئهوهی بووه هوی تیاچوونی خه لکانی پیش ئیوه ؛ زور پرسپار کردن وناکوکیان بوو بهرامبهر پیغمبرانیان، ئه گهر نههیم لیکردن له شتیک ئه و خوتانی لی به دوور بگرن، وئه گهر فرمانم پیکردن به شتیک ئه و ئه نجامی بدهن به پیی تواناتان.

[سه حیح - راست] [(البخاری و مسلم) هاوران له سه ری]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- حوکمه شریعه کانی باسکرد و دابهشی کردن بو سی جور: ئهوهی بیدهنگی هاتووه سهبارتهی، وئهوهی نههی لیکراوه، وئهوهی فرمانییکراوه. یه کهم: ئهوهی شریعت سهبارتهی بیدهنگ بووه: به شیوهیه که حوکمه کهی نازانریت، وبنچینه له شتهکان ئهوهیه واجب نییه؛ له سهردهمی پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- واجب بوو پرسپار نهکریت سهبارت به و شتانهی پروویان نه داوه یان حوکم سهبارتهیان دانه به زیوه ؛ له ترسی ئهوهی نهوهک واجب یان حرام بکریت، و خوی گه وه حوکمه که یانی باس نهکردووه وه کو ره حمه تیک بهرامبهر بهنده کانی، به لام له پاش مردنی پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- پرسپار کردن له پروانگهی فهتوا وه رگرتنه وه یان فیروون بو ئه وانهی پیوستیانه له بابه ته کانی ئاین ؛ پرنگه پیدراوه و به لکو فرمانییکراوه، به لام ئه گهر له پروانگهی زیده پرووی و هیئانی نارعه تهی بیت ؛ به هوی ئه م هۆکاره وه له فرموده که دا فرمانکراوه به پرسپار نه کردن، چونکه له وهیه بیته هوی رودانی ئه وهی به سه ر نه وه کانی ئیسرا ئیلدا پروویدا، کاتیک فرمانیان پیکرا مانگایه که سه ربیرن ؛ ئه گهر هر مانگایه کیان سه ربیریاه ئه و فرمانه که یان جیه جیکردبوو، به لام ئه وان توند ره وییان کرد بویه توندی و نارعه تهی هیئریاه سه ربیران. دووه م: نههی لیکراوه کان ؛ ئه و شتانهیه هر که سیک لیی دوور بکه و پته وه (ئه نجامی نه دات) ؛ پاداشت ده در پته وه، ئه وهی بیکات سزا ده در پت، بویه واجبه له سه ر مسولمان له هه موو حرامیک دوور بکه و پته وه. سییه م: فرمانییکراوه کان (واجبه کان) ؛ ئه میش ئه و شته ده گرتته وه که بکه ره کهی پاداشت ده در پته وه، وئه وهی ئه نجامی نه دات ؛ سزا ده در پت، بویه واجبه مسولمان به پیی توانا ئه نجامی بدات

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4295>

